

Pave Frans' fastebudskap 2020

Her følger hele budskapet fra paven i anledning fastetiden.

Oversatt av Vuokko-Helena Caseiro – Vatikanstaten

«Vi ber dere på Kristi vegne: La dere forsonne med Gud!» (2 Kor 5,20)

Kjære brødre og søstre!

Også i år gir Herren oss en forberedelsestid, for at vi skal kunne feire Jesu døds- og oppstandelsesmysterium med fornyede hjerter. Dette mysteriet er fundamentet for alt kristenliv, både personlig og fellesskapelig. Vi må stadig vende tilbake til det, med både tanke og hjerte. For i den grad vi lar oss gripe av dets åndelige kraft og slutter oss til det, fritt og gavmildt, vil det fortsette å vokse i oss.

1. Påskemysteriet, fundamentet for omvendelse

Kristenmenneskets glede har sitt utspring i å lytte til og ta imot *kerygma*, det glade budskap om Jesu død og oppstandelse. Dette sammenfatter mysteriet med en kjærlighet «så virkelig, så sann, så konkret, at den byr oss et forhold fullt av oppriktig og fruktbar dialog» (apostolisk formaning *Christus vivit*, 117). Den som tror på denne forkynnelsen avviser løgnen om at vårt liv skulle utgå fra oss selv, når det i virkeligheten fødes av Gud Faderens kjærlighet, av hans vilje til å gi liv, i overflod (jf. *Joh 10,10*). Om man derimot låner øre til den innsmigrende stemmen til «løgnens far» (jf. *Joh 8,44*), risikerer man å styrte ned i en avgrunn av meningsløshet og måtte gjennomgå et helvete her på jorden, slik dessverre mange dramatiske hendelser i vår personlige og kollektive erfaring bærer vitne om.

I fastetiden i år 2020 ønsker jeg derfor til alle kristne å si det jeg skrev til de unge i den apostoliske formaningen *Christus vivit*: «Se på de utstrakte armene til den korsfestede Kristus, la deg frelse stadig på ny. Og når du går for å bekjenne dine synder, tro fullt og fast på hans barmhjertighet, som befrir deg fra din skyld. Kontempler hans blod, som han utgjøt med så stor kjærlighet, og la det rense deg. Slik kan du alltid fødes på ny» (nr. 123). Jesu påske er ikke en hendelse i fortiden: Ved Den hellige ånds kraft er den alltid aktuell og tillater oss i tro å se og røre ved Kristi legeme i de mange mennesker som lider.

2. Behovet for omvendelse

Det er sunt å fordype seg i kontemplasjon av påskemysteriet. Takket være det er Guds barmhjertighet blitt skjenket oss. Faktisk kan barmhjertighet kun erfares «ansikt til ansikt» med den korsfestede og oppstandne Herren, «som elsket meg og ga seg selv for meg» (*Gal 2,20*). En hjerte-til-hjerte-dialog, mellom venner. Det er derfor det er så viktig med bønn i fastetiden. Snarere enn å være en plikt uttrykker bønn behovet for å svare på Guds kjærlighet, som alltid går forut for oss og holder oss oppe. Kristne ber jo i bevisshet om å være uverdige og dog elsket. Bønn kan anta forskjellige former, det som i Guds øyne virkelig er viktig er at bønnen trenger inn i oss og rører ved vårt harde hjerte, for å omvende det stadig mer til ham og hans vilje.

La oss i denne gunstige tiden føres, som Israel i ørkenen (jf. *Hos 2,14*), for endelig å kunne lytte til brudgommens røst og gi den en dyp og beredvillig klangbunn i oss. Jo mer vi lar oss gripe av hans ord, desto mer vil vi erfare hans betingelsesløse barmhjertighet mot oss. La altså ikke denne nådetiden forløpe forgjeves, i en innbilning om at

det er vi selv som bestemmer når og hvordan vi skal omvende oss til ham.

3. Guds lidenskapelige vilje til dialog med sine barn

Den kjensgjerning at Herren nok en gang tilbyr oss en gunstig omvendelsestid bør vi aldri ta som en selvfølge. Denne nye anledningen bør vekke takknemlighet i oss og ryste oss opp av vår treghet. Til tross for det onde, kan hende til og med dramatisk onde, i vårt eget liv, og også i Kirkens og verdens liv, er denne muligheten til å endre kurs et uttrykk for Guds faste vilje til ikke å avbryte frelsesdialogen med oss. I den korsfestede Jesus, som Gud «har gjort til synd for oss» (*2 Kor 5,21*), gikk denne viljen så langt at Faderen la alle våre synder på Sønnen – Gud vendte seg mot Gud, slik pave Benedikt XVI sa (jf. encyklikaen *Deus caritas est*, 12). For **Gud elsker faktisk også sine fiender** (jf. *Matt 5,43–48*).

Den dialogen som Gud, gjennom sin Sønns påskemysterium, vil etablere med hver enkelt av oss, ligner overhodet ikke på det slarv som ble tilskrevet innbyggerne i Aten, som ikke brukte «tiden til noe annet enn å fortelle og høre siste nytt.» (*Apg 17,21*). Slikt slarv, ut fra tom og overfladisk nysgjerrighet, er typisk for verdslighet til alle tider, og kan i våre dager gi seg utslag i forfeilet bruk av kommunikasjonsmidler.

4. En rikdom til å deles, ikke bare til å dynges opp for en selv

Å sette påskemysteriet i sentrum for vårt liv innebærer medlidenhet med den korsfestede Kristi sår. Disse sårene finnes i de mange uskyldige ofre for krig, for overgrep mot livet – alt liv, fra ufødt til aldrende – for forskjellige former for vold, for miljøkatastrofer, for ulik fordeling av jordens

goder, for all slags menneskehandel og for ubendig profittbegjær, som er en form for avgudsdyrkelse.

Også i dag er det viktig å appellere til menn og kvinner av god vilje om å gi almisser og slik dele sine goder med de mest trengende. Det er en form for personlig deltagelse i oppbyggingen av en mer rettferdig verden. Nestekjærlig deling gjør mennesket mer menneskelig; oppdynging kan derimot låse mennesket inne i dets egoisme og gjøre det stygt. Vi kan og må gå lenger også, og se på de strukturelle dimensjonene ved økonomi. Derfor har jeg i fastetiden 2020, fra 26. til 28. mars, kalt sammen **unge økonomer, gründere og change-makers i Assisi**. Målet er å bidra til å skissere en mer rettferdig og inkluderende økonomi enn den vi har nå. Som Kirkens læreemбеде ofte har gjentatt er politikk en fremragende form for nestekjærlighet (jf. Pius XI, *tale til FUCI* [det italienske katolske universitetsforbund av studenter], 18. desember 1927). Det samme gjelder for økonomi, når også den bedrives i denne evangeliske ånd, som er **saligprisningenes ånd**.

Må den hellige Maria be om at vi i den kommende fastetid tar imot appellen om å forson oss med Gud, fester hjertets øyne på påskemysteriet og vender om til åpen og oppriktig dialog med Gud. På denne måten kan vi bli det som Kristus sier om sine disipler: **jordens salt og verdens lys** (jf. *Matt 5,13–14*).

Frans

Roma, Laterankirken, 7. oktober 2019

Minnedagen for Vår frue av rosenkransen